

øvrige medlemsstater findes sådanne bestemmelser i artikel 3 i den europæiske konvention af 13. december 1957 om udlevering af lovoertrædere, i artikel 7 i den dansk-britiske udleveringstraktat af 31. marts 1873 og i artikel 4 i den dansk-belgiske udleveringstraktat af 25. marts 1876. Endvidere er der i den fælles-nordiske udleveringsordning, der er baseret på ensartet lovgivning i de nordiske lande, bestemmelser om udlevering for politiske lovoertrædelser. For Danmarks vedkommende findes bestemmelserne herom i § 4 i lov nr. 27 af 3. februar 1960 om udlevering af lovoertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige.

Spørgsmål 13:

ad art. 8. »Kan ministeren bekræfte, at regeringens forbehold *ikke* gælder forpligtelsen til gensidig bistand (f. eks. bevisoptagelse, ransagning eller beslaglæggelse) i forbindelse med strafforfølgning vedrørende de i art. 1 og art. 2 nævnte forbrydelser, således at denne forpligtelse har fuld gyldighed *også* i tilfælde af politiske forbrydelser, hvor regeringen i. h. t. forbeholdet ville nægte udlevering?»

Svar:

Det bekræftes, at det i spørgsmålet anførte er korrekt.

Spørgsmål 14:

»Kan der angives nogen mere præcis grænse for, hvor langt den danske stats forpligtelser til gensidig bistand i forbindelse med strafforfølgning i andre kontraherende stater rækker?»

Spørgsmål 15:

»Kan den danske stat gennem denne konvention blive forpligtet til på begæring af en anden kontraherende stat at foretage ransagninger og beslaglæggelser hos danske statsborgere, organisationer og/eller bladredaktioner, f. eks. i tilfælde af, at den anden stat fører straffesag på grundlag af handlinger nævnt i art. 1 mod personer, som har haft forbindelse med omtalte danske statsborgere, organisationer og/eller bladredaktioner, og har formodning om ved ransagning hos de pågældende at kunne finde bevismateriale m. h. p. denne straffesag?

Kan en sådan forpligtelse også principielt forekomme i tilfælde, hvor forbrydelsen af danske myndigheder ville blive anset for en politisk forbrydelse, som ikke burde medføre udlevering? Hvilke regler gælder for begæringens grundlag? Er der hjemmel for at stille konkrete krav om kvalificeret begæring og i så fald hvilke? Har den danske stat krav på at efterprøve begæringens grundlag? Vil en begæring på samme kvalitative grundlag som den anmodning, der i slutningen af september 1977 gav anledning til terroristrazziaen ved Hvide Sande, være forpligtende?»

Svar:

Som anført i lovforslagets bemærkninger er grundlaget for Danmarks retshjælp til Europarådets medlemslande den europæiske konvention af 20. april 1959 om gensidig retshjælp i straffesager. Efter artikel 3 i denne konvention er Danmark efter nærmere angivne regler forpligtet til at imødekomme andre kontraherende staters retsanmodninger, som vedrører en straffesag, og som fremsættes med henblik på fremskaffelse af beviser eller udlevering af bevismateriale, akter eller dokumenter.

Efter konventionens artikel 2 kan en begæring om retshjælp afslås, såfremt den stat, over for hvilken begæringen fremsættes, finder, at begæringens efterkommelse vil kunne krænke den pågældende stats suverænitæt, bringe dens sikkerhed i fare, stride mod dens almindelige retsprincipper (ordre public) eller skade andre livsvigtige interesser.

Efter artikel 2 kan en begæring om retshjælp endvidere afslås, såfremt begæringen angår en forbrydelse, der af den anmodede stat betragtes som en politisk forbrydelse eller en forbrydelse, der har forbindelse med en politisk forbrydelse. Såfremt Danmark, således som der er lagt op til i det foreliggende lovforslag, ratificerer den europæiske terrorismekonvention uden forbehold over for denne konventions artikel 8, vil adgangen til at afslå en begæring om retshjælp med den begrundelse, at begæringen angår en politisk forbrydelse, bortfalde for så vidt angår de forbrydelser, der er omfattet af artikel 1 og 2 i terrorismekonventionen. Danmark vil imidlertid fortsat kunne afslå en begæring om retshjælp, såfremt der er vægtige grunde til at antage, at begæringen er fremsat med det formål at tiltale eller straffe en person på grund af hans race, religion, nationalitet eller